

# Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

## Christian 3.s danske Bibel

### 3 Mos 13

[108]

## XIII.

Menniskens

<sup>spedalsk</sup>  
<sup>siuge</sup>  
OC HERREN taledet met Mose oc Aaron / oc sagde / Naar naaget Menniske faar heffuelse paa sit kødz hud / eller skab eller huid røde / lige som det vilde bliffue Spedalsk / paa sit kødz hud / Da skal mand lede hannem til Presten Aaron / eller til en aff hans Sønner iblant Presterne. Oc naar Presten seer tegen paa kødsens hud / at haaret huidner / oc at det er dybere til at see paa den sted / end den anden hud paa hans kød / da er det vist Spedalsk siuge / der faare skal Presten besee hannem / oc dømme hannem wren.

Men er der naagen huid røde paa hans kødis hud / oc er dog icke dybere til at see / end den anden hud paa kødet / oc haaret huidner icke / Da skal Presten løcke hannem inde i siw dage / oc besee hannem paa den siuende dag / Er det saa at tegnet bliffuer som / det før syntis / oc haffuer icke videre ind ædet sig paa huden / Da skal Presten atter inde løcke hannem i siw dage. Oc naar hand da beseer hannem anden gong paa den siuende dag oc formercker at tegnet er forsuundet / oc haffuer icke videre ind ædet sig paa huden / da skal hand dømme hannem ren / Thi det er skab / oc hand skal to sine Klæder / saa er hand ren. Men naar den skab æder sig videre i huden / siden hand vor beseet aff Presten / oc dømt ren / oc bliffuer nu anden gong beseet aff Presten / naar Presten seer da / at Skabben haffuer ædet sig videre ind i huden / Da skal hand dømme hannen wren / Thi det er vist Spedalsk.

Om noget Spedalsk tegen bliffuer paa Mennisken / da skal hand lede hannem til Presten. Naar hand seer oc formercker / at der er huit opløbet paa huden / oc at

haaret huidnis / oc er raat kød i saaret / Da er det vist en gammel Spedalskhed i huden paa hans kød. Der fore skal Presten dømme hannem wren / oc icke løcke hannem inde / thi hand er alrede wren.

Men naar Spedalskheden blomstris i huden / oc skiuler den gantske hud / fra hoffuedet oc til føderne / alt det som Presten kand see for øyene / Seer da Presten oc befunder / at Spidalskheden haffuer skiult alt hans kød / da skal hand dømme hannem ren / effterdi ath det huidner alt sammen paa hannem / thi hand er ren. Men er der raat kød / paa den dag som hand bliffuer beseet / Da er hand wren. Oc naar Presten seer da raat kød / da skal hand dømme hannem wren / thi hand er wren / Oc det er vist Spedalsk. Men omuender det raa kød sig igen / oc foruandler sig til huit / Da skal hand komme til Presten / Oc naar Presten beseer oc formercker / at tegnet er foruandlet til huit / da skal hand dømme hannem ren / thi hand er ren.

Voxer der naagen Bulde paa naagen mands kødis hud / oc lægis igen / Oc der heffues siden naaget huit paa samme sted eller bliffuer rødactig huid røde / skal hand besees aff Presten. Seer da Presten / at det er dybere til syne / end den anden hud / oc at haaret er bleffuit huit / Da skal hand dømme hannem wren / thi det er it vist tegen at der er bleffuit Spedalskeden aff Bulden. Men seer Presten oc befunder / at haaret er icke huit / oc at det er icke dybere / end den anden hud / oc er forsuunden / Da skal hand løcke hannem inde i siw dage / æder det sig da videre i huden / Da skal hand dømme hannem wren / thi det er it vist Spedalsk tegen. Men bliffuer den huide røde saa stondendis / oc æder icke videre om sig / da er det arret aff bulden / Oc Presten skal dømme hannem ren.

Naar naagen brender sig aff ild paa huden / oc den Brende sted er rødactig eller huid / oc Presten beseer hannem / oc formercker at haaret er foruandlet til huit / paa den brende sted / oc er dybere til at see / end den anden hud / Da er der vist vorden Spedalskhed aff det brende / der faare skal Presten dømme hannem wren / thi det er Spedalsk tegen. Men seer Presten oc befunder / at haaret paa den brende sted er icke foruandlet til huit / oc er icke dybere end den anden hud / oc der til er forsuunden / Da skal hand løcke hannem inde i siw dage / oc den siuende dag skal hand beseer hannem / Haffuer det da videre begrebet sig 109 huden / Da skal hand dømme hannem | wren / thi det er Spedalske. Men er det bleffuit stondendis paa den brende sted / oc icke videre ædet ind paa huden / oc der til er forsuundet / da er det arret aff det brende / Oc Presten skal dømme hannem ren / thi det er it ar aff det brende.

Bliffuer nogen Mand eller Qvinde skabbet paa hoffuedet eller i skægget / och

Dindet nogen Mand eller Qvinde skabdet paa hoffuedet eller i skegget / och  
 Presten beseer tegnet / oc finder at den sted er dybere end den anden hud til at  
 see / oc haaret paa samme sted er gult oc tynt / Da skal hand dømme hannem  
 wren / thi det er Skab paa hoffuedet eller i skegget. Men seer Presten / at  
 skabben er icke dybere til syne end huden / oc haaret er icke brunt / Da skal  
 hand løcke den samme inde i siw dage. Oc naar hand beseer det paa den siuende  
 dag / och formercker / at samme skab haffuer icke videre ind ædit sig / oc der er  
 ingen gule haar / oc skabben er icke dybere til at see end den anden hud / Da  
 skal hand rage sig / dog at hand icke rager skabben. Oc Presten skal løcke  
 hannem atter igen inde i siw dage / Oc naar hand beseer hannem paa den  
 siuende dag oc formercker / at skabben haffuer icke videre ind ædit sig i huden /  
 oc at det er icke dybere til at see end den anden hud / Da skal Presten sige  
 hannem ren / Oc hand skal to sine Klæder / thi hand er ren. Men er det saa at  
 skabben æder sig videre vd paa huden siden hand er dømt ren / Oc Presten  
 beseer det oc formercker / at skabben haffuer saa videre ind ædet sig paa huden  
 / Da skal hand icke mere ransage der effter / om haaret er gult / thi hand er  
 wren. Men staar skabben stille faar hans øyen / oc der er brunt haar opuoxet /  
 da er skabben lægt / oc hand er ren / Der faare skal Presten sige hannem ren.

Naar en Mand eller Qvinde haffuer noget huit raad / paa sit kødis hud / Oc  
 Presten beseer det samme / at det huide raad forsuinder / det er en huid skab /  
 opuoxen i huden / oc hand er ren.

Naar haaret falder aff nogen Mands hoffuit / ath hand bliffuer skallet / hand er  
 ren / falde de hannem faare aff hoffuedet / oc det bliffuer flenskalled / da er  
 hand ren. Men voxer der paa det flenskallede / eller huor hand er skallet it huit  
 eller rødactigt tegen / Da er det Spedalsk oprunden paa det flenskallede / eller  
 paa det skallede hoffuit / Der faare skal Presten beseer hannem. Oc naar hand  
 formercker / at huit eller rødactigt tegen er opuoxet paa det flenskallede eller  
 skallede hoffuit / at det synes som ellers Spedalske paa huden / da er hand  
 spedalsk oc wren / Oc Presten skal sige hannem wren / for saadant tegen skyld /  
 som er paa hans hoffuit.

Huo der er nu Spedalsk / hans Klæder skulle vere vdreffne / oc hans hoffuit bart  
 / oc Læberne skiulte / oc skal kaldis aldelis wren. Oc saa lenge som det tegen er  
 paa hannem / skal hand være wren / bo al ene / oc hans Bolig skal vere vden faar  
 Leyren.

Er der noget Spedalsk tegen paa noget Klæde / huad heller det er vldet eller  
 linet / paa traaden eller paa det som er vdi slaget / huad heller det er linet eller

vldet / eller paa skind / eller paa alt det som er giort aff skind / Oc naar det samme tegen er blegt eller rødactigt / paa klædet eller paa skindet / eller paa traaden / eller paa i sletten / eller paa nogen ting som er giort aff skind / det er vistd it spedalsk tegen. Derfaare skal Presten besee det / oc naar hand seer tegnet / da skal hand løcke det inde i siw dage / Seer hand da paa den siuende dag / at tegnet haffuer videre ædet sig ind paa klædet / paa traaden / eller paa i sletten / paa skinden / eller paa noget som er giort aff skind / Da er det en ind ædet Spedalskis tegen / oc er wrent. Oc mand skal brende samme klæde / eller traaden eller isletten / vere sig vldet eller linet / eller huad gerning det er aff skind / paa huilket saadant tegen er / Thi det er Spedalsk tegen / oc skal opbrendis met ild.

Men seer Presten / at tegnet haffuer icke ædet sig videre ind i klædet / eller paa traaden / eller vdi isletten / eller paa alle honde som gøris aff skind / Da skal hand befale / at to det som tegnet er vdi / oc løcke det inde i andre siw dage. Seer da Presten effter at tegnet er toet / at tegnet er icke foruandlet for hans øyen / oc haffuer icke videre ind æder sig / Da er det wrent / oc mand skal brende det met ild / thi det haffuer dybt indædet sig / oc giort det loubart. Men naar Presten seer at tegnet er forsuundet effter det er toet / Da skal hand riffue det aff klædet / aff skindet / aff traaden / eller aff isletten. Men synes det end nogen sted paa klædet / paa traaden / paa isletten / eller paa alle honde som er giort aff skind / da vil hun giffue sig vd igen / da skal mand brende det op met ild huor vdi saadant tegen er. Men er det tegen gonget aff klædet / aff traaden / eller aff isletten / eller aff alle honde som er giort aff skind / siden det vaar toet / da skal mand atter to det igen / saa er det rent. Denne er Lowen om Spedalsk tegen paa klæder / huad heller de ere vldne eller linede / paa traaden oc isletten oc alle honde som er giort aff skind / til at sige det rent eller wrent.